

Ingálvur av Reyni (1920-2005)

– framsýningin og bókin og annað

UMMÆLI
Arnstein
Nielsen

Dagurin var 27. november 2009. Ein dagur og fyra ár vóru liðin síðani Ingálvur andaðist, og fór til “ – aðrar viddir at sjá – fagrari enn her á fold “(jhod). Listaskálin var stúgvandi fullur av fólki, sum komin vóru saman fyri at vera við á talsterkastu framsýning nakrantíð av verkum Ingálvs. (Og lat tað verða sagt beinanvegin, at framsýningin endar tann 28. í hesum, tí framsýningin skal víðari út av landinum.)

Tónleikur og sangur. Borgarstjórin hevði orðið. Og so fór ein lítillátur maður fram á gólvið og helt ein røðu um list Ingálvs, ein røða sum átti at verið endurtikin, og um bókina, sum hesin sami hevur skrivað til høvið, og sum eigur at gerast hvørsmansogn.

Boðskapurin

Tann stutti boðskapurin í taluni og bókini var og er hesin: at tað var Sámal Joensen-Mikines, sum laðaði grundina til eina tjóðskaparlíga list í Føroyum. Meðan tað var Ingálvur, sum tók næsta stigið á leiðini og gav hesi serligu, føroysku listini eitt altjóða format – !

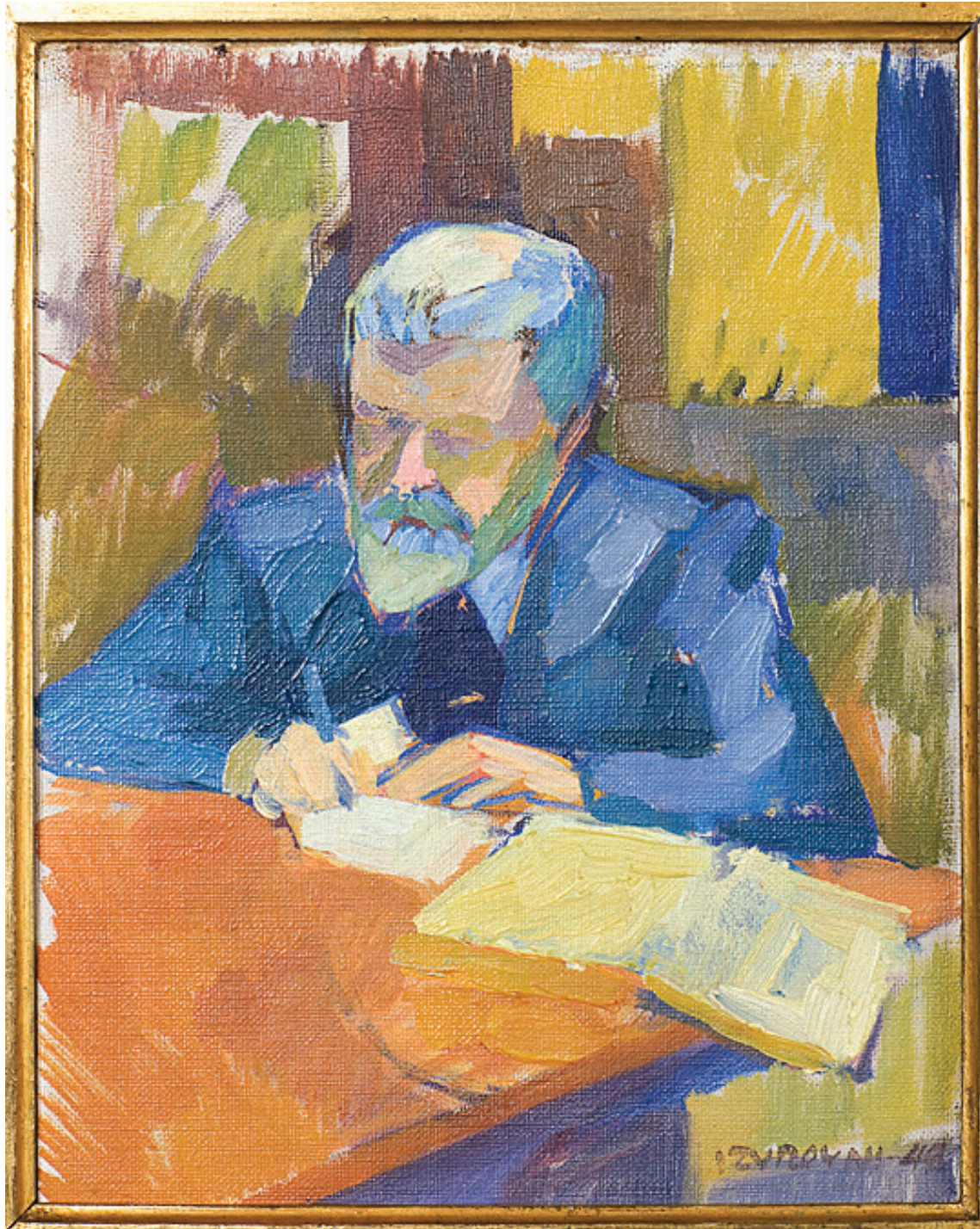
Maðurin er Michael Wivel, ið er doktari í listsøgu og kunstkritikari í mong ár á Information og Weekendavisen, fyrrverandi leiðari av Ordrupgaard listasavni, og hann hevur skrivað konar og munandi bókur um list. Stíllur og innihald eru framúr, antin hann skrivur um Ingálv, Kurt Trampedach, Carl-Henning, Havsteen-Mikkelsen, Stevns (Lysets töven og Lysets veje), Kirkeby ella stórverkið “Dansk kunst i det 20. århundrede”.

Og hetta eigur tann ágrýtni stjórin við manning á Listasavni Føroya stóra tøkk uppiborna fyri, at hava fingið ein rættiligan kunst-kennara, sum henda, til landið og at skrivað bókina um vinmann alra føroyinga, Ingálv av Reyni.

Michael kennist óheftur í sínum áskoðanum. Hann kendi ikki Ingálv persónliga, men metir hann út frá hansara verkum og tí, sum onnur fólk og filmurin um Ingálv avdúka. Filmurin sum teir báðir Dánjal Højgaard og Hans Petur Hansen eiga mikla rós fyri. Tí tað er sum – aftur einaferð - at fáa eitt prát við hetta merkisverda menniskja. Og ein spyr seg sjálvan: hvussu nógv mann ikki liggja eftir á láni, og sum ikki er komið við, tí teir tóku upp á film av Ingálvi í yvir eitt ár - ?!

Wivel'arnir

Og Wivel-ættin hevur sett síni spor í mentanarlívi dana seinastu

Málningur av Jens av Reyni, pápa Ingálvs

hálvu öldina. Eitt nú Ole Wivel (1921-2004), stjóri á Gyldendal og høvundur (mundi hann nakrantíð skriva ein vánaligan setning?) Hann var m.a. eisini sannførdur um, at Regin Dahl átti sum skald fyri langari tíð síðani at fingið Norðurlandaráðsprísinn (Under mursejlerhimlen, s. 93).

Ella tak t.d. gávuriku bróður-synir hansara: Peter f. 1943 ábyrgdarblaðstjóri á Weekendavisen og Berlingste Tidende, Michael f. 1946 og Henrik f. 1954 er dr. phil (Snedronningen – um Selmu Lagerlöf). Kynstur teirra eyðsæst av verkum teirra, uttan mun til um evni er dýpdarbókur um litteratur, list ella nútíðarsøgu – eitt nú um Baader-Meinhof (30 ár med tysk terror) ella Drabet på Petra Kelly (Murens fald).

Bókin

Danski tekstur M. Wivels hevur

ein hóskaði objektivan fráleika til sjálvt listaummælið, og innihaldið er væl týtt – bæði til enskt av James Manley og til føroyskt av Mortan Ólasyni Vang – og rættliðið hevur Svenning Tausen. At týða fakmál til føroyska tungu er ikki lætt í mun til altjóðamálið: enskt. Metaforar, heiti og superlativ kunnu lættliga beklá.

Bara eitt dømi. Orðið atelier (t.e. verkstaður á fronskum), og sum tað eitur um lond á okkara leiðum, kundi eins væl verið varðveitt, heldur enn: “málara-stova”, har fyrri partur orðsins er fakliga avmarkandi og seinna helvt: stova, er niðurslitin máliska fyri: bústað stórbónda, kroysu knébóndans, fyri alskyns klivar og kontór og líka til bílaeftirlit landsins við koldioxid (CO2) og svørtum royki -.

Tá kenst hinvegin orðið: høli, heldur lættari fyri ondini (“ -leita upp mær skaldabøli, okkurt ským-

ligt fløskuhøli”, yrkti Janus skemtandi...)

Framsýningin

Framsýningin, ið er vald út og skipað av Michael Wivel, er frálík og heilt øðrvísi. Hon skal siggjast og njótast.

»Svørt og vill« verður hon nevnd. Men sum tann køni í Skriftini og um kunst, vitsti Ingálvur, at » – so er heldur ikki myrkrið Tær myrkt, og náttin er bjørt sum dagurin, myrkrið er sum ljósið« (Sálm. 139,12). og at P-A. Renoir (1841-1919) segði so vakurt: »Svart er drotningin millum litirnar.«

Ein undrast kanska á, at framúr tekningar eitt nú úr: »Tann deiliga Havn« ikki eru við, men har eru hinvegin aðrar kanska uppáttur eymari myndir frá góðu unglinga døgum teirra, Elsu og Ingálvs, niðri undir krígunum (s.76).

Og eingin av teim monumentalu (bestiltu?) persónsmyndunum av tryggingarstjórum ella býráðsformunnum eru at siggja. Men har er tó ein lítill mynd av pápa Ingálvs, Jens av Reyni, har hesin situr við einari bók við svartari permu og fyrireikar seg helst til »eitt lítið orð á onkrum mæti« (s. 86). Meðan myndir av mammuni, Christinu, ganga stóðugt aftur. Og tað ikki av ongum.

Merkiligt sum innihald og myndir á framsýningini og í bókini kveikja onnur og ymisk rák og afturundirgerðir í huga hyggjarans -.

Ein fotomynd

Á eini klárari mynd (s. 277) standa uttanfyri Statens Museum for Kunst nøkur ung listlesandi um 20 ára aldur ein várdag í 1942 við ungdomsins kæti, dreymum og ætlanum. Ingálvur hevur orðið. Vinstrumegin hann stendur Jens Urup, seinni kendur listamaður, vinmaður Ingálvs fyri lívið, hevði íslenska konu, Guðrun, og vitjaði ofta higar á ferð til »Landið bláa«.

Og høgurumegin stendur Lis Fenger (1919-), eisini næmingur hjá Bizzie Høyer, ein av teim 8 tekkiligu døtrunum (11 børn íalt) hjá Annu M. f. Schmiegelow (1891-1995) og Mogens Fenger (1889-1956), yvirlækna á Dia-konissestiftelsen, lívlækni hjá beinbrotna Christian X kongi (heldur skjarrligur patientur, skuldi hann siga).

Annars var heimið hjá Fenger-familjun merkt av, at har komu mong evnarík ung, eisini listafólk og fremstu politikarar tá á døgum. Og fyri at enda ein langa søgu skal viðmerkjast, at yngsta dóttirin, Benedicte, er gift Niels I. Meyer (1930-), prof. í fysikk við DTU, sum hevur fingist við m.a.: Vedvarende energi, »Oprør fra midten« og politik við so sum so úrsliti –.

Og føroyavinurin Poul Madsen (1916-2009) cand. jur. var giftur við tí elstu dóttirini, Thyru Fenger (1918-1960). Tey valdu – eftir eina invortis sannføring – at halda eina aðra “ótryggari” leið enn at gerast dómari ella amtmaður, og tey blivu eitt leiðandi par í Kristent Fællesskab fyri lívið. Men tað er ein onnur søga. Ingálvur og Poul kendust og hildu sera nógv um hvørannan.

Lis og Jørn Utzon

Leiðir listamanna »eru órannsakiligar«. Jørn, ein ungur drongur gekk í Aalborg, droymdi um at gerðast skipsverkfrøðingur sum pápin, men hann var bæði orðblindur og veikur í matematikk, men hann hevði hinvegin óvanlig geometrisk evni: rúm, linjur, flatar og bogar, “ – hvørs reisingar rundar, so stoltar ar sjá” so eyð-